

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

A ante T

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

masculino forma scemi. asteris. Vnde Papini. li. silua. iij. ait. Asteris antepedes nocte asteris: asteris ortu. Astertia huius astertig. & astrie huius astries: declinari potest. Fuit Latonæ soror. Asterion fluuius est Achaia in Nemea silua placide fluens vt Lactantius testis est grāmaticus: cuius meminit Statius li. Thebai. iij. cū dixit. Et equus fluctibus asterion. Fuit etiā asterion nomē vrbs: vt ostendit Homerus libro Iliad. ij.

Asteriscus. Require in dictione Aster

Asteris. Ibidem.

Asteria. Ibidem.

Asterie. Ibidem.

Asterion. Ibidem

Astyages cum y greco scribitur: proprium fuit nomen assyriorum & Medorum regis. Astygia cū y greco: vrbs est in Hispania: teste Ptolema. astages fluuius est in pontum defluens: teste Plinio lib. ij. natu. histo.

Astygis. Require in dictione Astyages

Astipale. Require in dictione Astipalæ.

Astypalæa cum y greco scribitur: Insula est in mari ægeo. de qua Ouidi. lib. ij. de arte. Cinctaq; piscosis astypalæa vadis. Astypale huius astypales cum y greco: vrbs est.

Astræa. Require in dictione Astræus.

Astrum. Require in dictione Astræus

Astræus cū æ diphthongo scribitur. vt in Theogonia habet Hesiodi. Apud Ouidi. tamē cū ei diphthongo legitur. Ait em li. Meta. v. Occidit enceladus Mendelius. occidit Astræus. Vnde fuit teste Seruio sup lib. i. ænei. de Titanibus: qui contra deos arma sumptere. Astræa cū æ diphthongo: fuit Astræi ex aurora filia: teste Arato: quā ob hominum scelera ad cælum euolasse dixit. Quod etiam confirmat Iuu. saty. vi. dicēs. Paulatim exinde ad superos astræa recessit. Et ponit p iusticia. hanc autē scripsit in theogonia Hesiodus Iouis & Themidos fuisse filiā. Nonnulli Icarī filiā dixerūt: q Erigone vocabat. Vnde Manilius. li. iij. ait. Erigone surgēs q rexit seclā prisca. Iusticia: rursusq; eadē labentia fugit. Alta p imperium tribuit fastigia summū. Astrū teste Macro. sup somnū Scipionis: Sydus apud nos dicitur: qd p proprie ex pluribus stellis cōstare voluit: ita vt stella vnica sit. Quæ sane differētia ab auctoribus quādoq; cōfunditur. qnimmo ait Laurentius hęc Macrobiū differētia nusquā reperit obseruata fuisse. Vnde Cice. de natu. deorū. lib. ij. ait. Nā cū duo sunt genera syderū: alterq; spatijs immurabilibus ob ortu ad occasum cōmeans: nulum vnq; cursus sui vestigiū flectit. alterq; autē cōtinuans cōuersiones duas hīdem spatijs cursibusq; cōficiat. Quint. in Mathema. Quid hęc fulgentium syderum venerāda facies: q quædam velut infixæ ac coherēna perpetua semelq; capta sede collucēt. alia rota sparsa cælo vagos cursus certis emetiunt erroribus. stella autē

nunq; pro tauro: ariete: perseo: andromeda: vt similibus poni solet: sed sydus.

Astus. Require in dictione Astu

Astu indeclinabile neu. gene. & hic astus huius astus declinari potest: teste Phoca. huius origo auctoribus Pediano: Festo: donato: ab αστὺ grece vrbe deducitur: in qua qui assidue versati sunt: cauti atq; astuti esse videntur. Terentius. An i astu venit. id est in vrbem. αστὺ grece: vrbs latine. Papini. in achileide. Tandē detecti timide ne reidos astus. A poetis ponit pro astutia. Asta vrbs est Tuditanorū in Hispania: teste Ptolema. Aliam eodem nomine scribit Ptolemæus esse vrbe dragianæ puinciæ. Aliam liguriæ in Italia. Astæa insula est Gedrosiæ adiacēs vt idem Ptolemæus ostendit

A ante T

Atarnes cum t non aspirato scribitur: frater fuit Darij regis Persarū. a quo locū quidam Mysiæ contra Lesbū eodē nomine vocatus est: teste Herodo. lib. Historiarū. vij.

Athix. Require in dictione Arys.

Atys huius atys cum vnico t exili & y greco scribitur. Fuit vir phrygiæ: de quo Catullus. Sup alta vctus atys celeri rate maria. alius eodem noie fuit Croci Lydonis regis filius: q teste Herodo. li. i. ab adraсто venando sortuitu interfecit est. Athrys huius athrys cum th aspirato & y greco scribitur: fluuius est Thraciæ in Istrum defluens: teste Herodo. lib. histo. iij. athax huius athaxis cū th aspirato: fluuius est ex Pyrenæo monte scaturiens: & prope Narbonā fluens: teste Ptole. de quo Luca. meminit lib. v. dicēs. Mitis athax latias: gaudes non ferre carinas. Atrax huius atraxis cū t exili: fluuius est Aetoliæ a quo atraces populi cognominati sunt: teste Plinio lib. iij. natura. historia. Atrax item vrbs est Pelasgiorum in Macedonia: vt Ptole. ostendit. Athon huius athonis tercia. s. declin. teste Seruio declinat. Ad quod probandū inducit Virg. lib. xij. ænei. dicentē. Quantus athon aut quātus Eryx. Nam (vt ait) si athos dixisset Virgilius: versus stare nō posset. Sed fallit Seruius: neq; Virgiliū textū defendit: sed potius corrumpit. Omnes enim Virgiliū codices hoc modo scriptū habent. Quantus athos: aut quantus eryp: & optime stat versus. neq; em thos syllaba brevis est (vt putat Seruius) sed longa: cum apud grecos cū ω magno: quæ lra producta efficit syllabā αθωσ scribat. Vnde apud omnes Athos scriptū legi: pterq; apud vnu Ciceronē: vt infra dicemus. Seneca in Medea. Hemonias ille contulit pestes athos. Valerius Flaccus lib. ij. Congeminat qua primus athos: & pontus: & ingens. Iuu. Velificatus athos. et facit i gro atho tercia qdem declin. æqualium: quæ atica

est. Vnde adīm atho. prulit ipse Vir. cū dixit ge
orgi. i. aut Atho aut Rhodopen. Nec hic athon
legi potest hoc mō: aut athō aut rhodopen. qā
(vt dixim⁹) αθω σ cū ω magno scribit: ipam
pducēte syllabā. Sed atho adīm atticū prulit:
vt etiam lib. enei. xi. ait. In foribz lērum andro
geo: qui actūs attic⁹ est. Quod aut dicēdo atho
tho syllaba vbi ω mego ē corripit: b̄ procedit
propter sequentē vocalē: vt est alibi apud eun/
dem Virg. sub illo alto: vbi vltima ablti sylla/
ba ppter sequentē vocalem breuiat: q̄ abs lon/
ga est. Genitiuū atho posuit Apollonius: cū ar/
gonauticorū. i. dixit. θιοσ γενιοσ ο μείνοισιν
αθωσ αρεφσιν ἐκο λωσιν. id est mane autem
pficiētibz atho videbat vertex. Similem gto
adīm atho prulit in thalyfijs Theocritus. Re/
gulari autē adō Athon vsus est Ouid. cum ait
lib. Meta. xi. Nec leuis q̄ si quis athon pindum
q̄ reuulsos: mons est Macedonias: teste Prole.
& cum th aspirato scribitur. Comperit tamen
athonis grūs: qui ab eo qui est Athon in recto
nō Athos (vt inepte putat Prisci. li. vi.) forma/
tur. Vñ Tullius lib. iij. de republica ait. Quid
ergo illa sibi vult absurda exceptio: nisi quis
athonē pro monumēto vult funditus efficere.
Atlas huius atlantis cū t non aspirato scribitur:
propriū fuit nomen gigantis: qui a poetis cēlū
humis sustinere fingit: dicēte Virgi. lib. enei.
iij. Vltimus Aetiopum locus est vbi maxim⁹
Atlas: axem humero torquet. trāz aut fuerunt
eodē nomine vocati: vt scribit Seruius sup. viij
lib. enei. Atlas item p imagine ponit hoīs susti/
nētis colūnas aedium: aut edificium: ad similitudi/
nem videlicet atlantis: cēlū (vt dicūt) hume/
ro torquetis: vt notat Vitruius. Et hi adlātes
plerūqz gibbosi sūt. aut gibbosos imitant: qū
onera sustinēt: q̄ interdum cōpares sunt. inter/
dum auersi. interdū se inuicem spectant. q̄s pre/
tereuntes monstrare solēt risus gratia. Qd̄ teri/
git Mar. dicēns. Nō aliter rideat atlas cū cōpare
gibbo. Est autē hec sup̄ p̄fatum Martialis lo/
cū georgij expositio: quē certe mihi magis pla/
cet: q̄ illa Domitij interpretatio hac i parte nep/
tias loquētis. Atlas item fluui⁹ est in istrum ca/
dens: teste Herodo. lib. histo. iij. ac etiam Mau/
ritaniæ mons: vt idem Herodot⁹ ostēdit. Prole/
m⁹s autem scribit duos Mauritanie montes
hoc noīe vocatos: quorū vnus maior atlas: al/
ter minor dici. Atlanta cum t exali vtrobiqz: si/
lia fuit Iasi: cuius meminit Ouid. in epistolis cū
ait. Arctū & Oenides in Mēnalia Athalanta.
Athon. Require in dictione Atys.
Athos. Require ibidem.
Atrax. Ibidē. Athris. Ibidem
Attriplex scēmi. ge. & hoc attriplexū declari po/
test: teste Pōpeio: genus est herbæ contra poda

gram calidā valētis: dicente Macro. de herbaz
viribus: attriplicem tritā cū nitro molle & ace/
to dicunt appositam calidam sedare podagrā.
Attages huius attagis. & attagen huius attage/
nis mas. ge. & hec attagena huius attagenæ de/
clinari potest. Hiero. in epistola ad ascellam de
fictis amicis. Tu attagem ructas: & de come/
sto ansere egregie gloriaris. Horati⁹ in epodo.
Nō attagen. Ionicus iocūdior. Mar. inter sapo/
res fertur alitū primus ionicas: gustus attage/
narum. genus est auis: & cū duplicato t scribit
Attagen. Require in dictione Attages.
Attagina. Require Ibidem.
Attingo & attingo absqz n̄ efferrī & scribi potest:
testibz Diome. & Nonio. sicut & simplex t̄ago
enūciari potest & rago: teste Pomp. Vñ Plaut⁹
in mustellaria ait. Abscedite t̄elis ne attigant

A ante V

Auaritia & auarities in vno significato declina/
ri potest. Lucretius lib. iij. Deniqz auarities &
honorum cæca cupido.

Aucha cum ch aspirato scribitur: quæ & Ocha
nōnunq̄ affertur. vt in dictionibz ab o incipien/
tibus plenius differemus.

Auctor cum & exilīb̄ scribit: & cōis ge. est: testi/
bus Probo: Phoca: Prisci. et si Isidorus mas. tm̄
gnis eē tradiderit. nec ab augeo (vt scribit Pro/
bus) deduci. et si a verbo p̄fato deriuari idem
dicat Isidorus: sed teste super donati artem Ser/
uio: a se auctor nascit: nō ab augeo descendit.
Aliud est enim augere. aliud auctorem esse. Er/
rant etiam qui absqz c̄ auctor scribunt. Neqz em̄
c̄ π ο τ ο υ αὐθῆν τ ο υ trahit: vt Vgutio som/
niavit. De quo (paulisper digrediar) non satis
admirari nequeo: q̄ cum latinarū litterarū me/
diocrem haud quāqz sciētia: Græcarū prope
nullam habuerit vocabulis græcis. non latinis
modo nō inepte: dicam aut inerudite: sed a ve/
ro prorsus verisimiliqz abhorrētes interpreta/
tiones: etymologias: cōpositiōes: deriuatiōes:
p̄ra approbatissimorū: tā græcorū q̄ latiorū: au/
ctoritates innectere ausus sit: cui⁹ & Isidori: a q̄
maxima ex parte Vgutio ipse errores accepit.
Catholiciqz quod & ip̄um omniū Vgutionis
errorū siluā hausit. necnō Mamotrecti ac Bri/
tonis si vellem errata colligere: haud paruum
q̄dem opus cōpilarem. quippe cum tantū bar/
bariei q̄ latinis habere credātur. Sed non est
huius temporis aut loci om̄ia horū errata cor/
rigere: cum antio sedeat magis nostra tradēdo
differere: q̄ aliorū aperiēdis erroribz inferuire.
Vñ tamē postremo dixerim i om̄ibz Catho/
licon errasse: q̄bus pro opportunitate castigan/
dus a nobis inducet Vgutio. Nunc autē ad p̄/
positū redeamus. Auctor et actor hoc distant:
q̄ actor dī orator: q̄ causam agit: quiqz gestū
C ij